

זאת הברית

ביטאון האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים

אפריל 2001 – אביב תשס"א

גיליון מס' 16

מהדורה זו מוקדשת כולה לנושא: "זהותנו היהודית במשיח ישוע" סמינר שנערך במסגרת האסיפה הכללית של "האגודה הא"י של היהודים המשיחיים" ב-26 בינואר 2001

כיצד נולד הסמינר?

לפני כחצי שנה ניגש אלי מנחם בן חיים וחיווה את דעתו שהאגודה צריכה לשים לה למטרה לעורר בגוף המשיח בארץ דיון ער בנושאים שהם ייחודיים ליהודים שמאמינים בישוע כמשיח; נושאים שהיהודים חסידי ישוע בארץ מתחבטים בהם, כשהמטרה היא למצוא דרכי ביטוי הולמות לזהותם היהודית בעבודת ישוע המשיח.

ברוח דברים אלה, עם התקרב מועד האסיפה הכללית של האגודה החלטנו לערוך סמינר ודיון פתוח בנושא "זהותנו היהודית במשיח ישוע" ולשלב באסיפה. ניסינו לחשוב בוועד האגודה, מהן הגישות העיקריות הקיימות בארץ לגבי הזהות היהודית שלנו במשיח ישוע? ובמילים אחרות, מהן הגישות השונות בארץ לגבי האופן שבו על היהודי המשיחי לבטא את זהותו היהודית בהליכתו אחרי ישוע המשיח? יחד עם מרכזיותו של נושא הסמינר בחיינו, הרי ברור לכלנו שהשוני והמחלוקות בנושא זה הם רבים, ולעיתים אף קוטביים. לאחר דיון היגענו למסקנה שקיימות ארבע גישות עיקריות שונות, והן:

- 1) מתן דגש עיקרי על-כך ש"אין הבדל במשיח ישוע בין יהודי לגוי".
- 2) שמירת הזהות היהודית מתוך שמירת התורה כמחייבת על-פי הוראתו של ישוע.
- 3) שמירת הזהות היהודית מתוך אימוץ מסורת ישראל הרבנית.
- 4) שימוש במסורת ישראל באופן חופשי על-פי הדרכת רוח אלוהים.

השלב הבא היה לפנות אל אחים שמייצגים כל גישה וגישה ולקבל את הסכמתם להציג את נקודת מבטם בנושא. האחים שנתנו את הסכמתם (לפי סדר הגישות המוזכרות לעיל) היו: איתן קשטן, גרשון נראל, יוסף שולם ואיתן שישקוף. בהכנות לאירוע שמנו דגש על תכנון דרכים שיעזרו לנו לקיים דיון מכובד ורציני בנושא מתוך נכונות להקשיב אחד לשני.

הסמינר

בסמינר עצמו, שנערך במושב יד-השמונה, השתתפו כ-80 איש מקהילות שונות בארץ ומרקעים שונים. המנחה היה חנן לוקץ שעודד את הנוכחים לכבד

את הדוברים ולשמור על רוח טובה. למעשה חולק הסמינר לשלושה חלקים: הראשון: הצגת הגישות השונות של ארבעת הדוברים, אחד אחרי השני, כ-20 דקות כל אחד. השני: שאלות והערות המופנות אל הדוברים. השלישי: תשובות הדוברים לשאלות ודיון פתוח.

הסמינר היה מעניין ביותר ונערך בצורה מכובדת, דבר שמעיד על בגרות הולכת וגדלה בקרב המאמינים בארץ ביכולת להקשיב ולכבד אחים אחרים החושבים באופן שונה ולעיתים אף מנוגד זה מזה. הרושם שנוצר בסוף הוא שהדוברים השלימו בדבריהם אחד את השני בדרך-כלל, מתוך מתן דגש על אספקטים שונים בכתובים ובאמונת ישוע המשיח. הסמינר נמשך כשעתיים וחצי והוקלט כולו. מי שמעוניין יכול להזמין את הקלטת מהאגודה. להלן תקציר דברי הדוברים בסמינר (כפי שנמסרו לנו בכתב) והדיון שנערך לאחריו.

אנו תקווה שתוכן הדברים המוגשים פה יעזור לנו לגבש עוד יותר את הבנתנו ואת גישתנו לגבי אופן ביטוי זהותנו היהודית במשיח ישוע.

בועז פסטמן

דובר ראשון: איתן קשטן - "משיחיות שווה יהדות"

מה שאני אומר כאן היה כל כך ברור לפני 2,000 שנה. השאלה שנשאלה עסקה בזהותם של הגויים שמצטרפים ליהודים שעובדים את אלוהים במשיח. איך יכול גוי לעבוד את אלוהי ישראל? ישעיהו כבר דיבר על כך (פרק נ"ו), שגוי שמאמין באלוהי ישראל מצטרף כשווה בתוך עם ישראל. לא מי שמקבל על עצמו את מסורת ישראל, לא מי שעובר "גיור כהלכה", לא מי שחובש כיפה ואומר את תפילת שבע עשרה, אלא מי שאוהב את אלוהי ישראל והולך בדרכיו.

אם כך, השאלה אינה הזהות היהודית במשיח, זו ברורה מאליה ונובעת מכתבי הקודש ומהם בלבד. השאלה היא איך צריך משיח לחיות, יהודי ושאינו יהודי. השאלה אינה אם אנחנו חייבים במסורת ישראל, כמובן שלא. השאלה אינה אפילו אם אנחנו חייבים במצוות התורה, על כך כתוב די והותר בברית החדשה. מי שחושב שאנחנו חייבים בתורה צריך בעצם לבטל את תוקפן של האיגרת לגלטים, האיגרת אל העברים, חלקים גדולים מהאיגרת אל הרומים ועוד. כתבי הקודש אומרים בבירור שמשיחיים, יהודים וגויים כאחד, נוחלים את ההבטחה שנתן אלוהים לאברהם. כתבי הקודש

היא האמונה באמת ובתמים באלוהי ישראל ועל פי דברו כפי שזה מתבטא בתנ"ך ובברית החדשה? כמעט מעולם לא הייתה היהדות מה שמנהיגי העם קבעו שהיא. מי שאימץ את דרכי חופני ופנחס הכהנים רחק מהיהדות ולא קרב אליה, מי שהקריב קורבנות לפי תורת משה אך ליבו רחק מאלוהים היה "יהודי" פחות ממי שאהב את אלוהים בכל ליבו. בימיו של ירמיהו נהגו לקיים את חוקי התורה הנראים לעין, ובכל זאת קבעו אלוהים שאם ימצא בחוצות ירושלים "מבקש אמונה" יסלח לה (ירמ' ה' 1).

ישעיהו קבל על כך שישראל צם על פי חוקי התורה אבל לא דאג לחלשים. המרכז ביהדות מעולם לא היה הפולחן אלא אהבת אלוהים והליכה בדרך שקבע. אינני מקל ראש במצוות אלוהים אבל הנקודה היא שיהדות אמיתית היא כניעה מוחלטת לדברו ולדברו בלבד!

לפיכך, אם אלוהים קבע שישוע הוא המשיח הרי שלהאמין במשיח זו יהדות! אם אמונתנו, מה שאנחנו מכנים המשיחיות, מייצגת נאמנה את רצון אלוהים ואת דברו, הרי שאמונתנו יהודית.

זהות יהודית במשיח. כל כך הרבה מילים נאמרות ונכתבות בנושא הזה. המוזר הוא שהמשיחיים הראשונים התלבטו בשאלה הפוכה לגמרי: מהי זהותו של הגוי במשיח.

איש מהמאמינים הראשונים לא חשב אפילו לרגע שמשיחיותו מבטלת את יהדותו, להיפך, הם ראו במשיחיות כפי שזו הוצגה על-ידי המשיח ואחר כך על-ידי השליחים את היהדות בהתגלמותה. אז מה קרה? איך קרה שאנחנו נחלצים שוב ושוב להגן על יהדותנו? איך קרה שלסובבים אותנו, ולצערי הרב גם לנו, נדמה כאילו אימצנו לעצמנו אמונות גויים שבמסגרתה אנחנו צריכים לנסות ולשמור על יהדותנו? הרי אילו כולנו היינו כל כך בטוחים בכך, אולי לא היינו עוסקים כל הזמן בלומר "אנחנו יהודים! אנחנו יהודים!" אחים ואחיות, כדי להבין את זהותנו היהודית ראוי שנגדיר לעצמנו מהי יהדות. האם יהדות היא מה שמייצגים הרבנים? האם היהדות היא מה שייצגו הרבנים בתקופת המשנה? האם היהדות היא תורת משה ותו לא? האם היהדות היא התנ"ך בלבד? האם היהדות נותנת משנה תוקף ליחידה זו או אחרת מתוך כתבי הקודש? או האם היהדות

דובר שני: גרשון נראל - "התורה מחייבת לאור דברי ישוע"

הוא שהפרופורציות מעוותות לגמרי. מחובתנו להתמקד בדברי ישוע עצמו. עלינו לזכור היטב את דברי ישוע בנוגע לרבנים, לסופרים ולבעלי התורה, כדלהלן:

"סוגרים אתם לפני האדם את מלכות השמים; הן אתם לא תבואו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא" (מתי כ"ג 13).

"סובבים אתם בים וביבשה למען גייר גר אחד, וכי יתגייר תעשו אותו לבן-גיהנום כפליים יותר מכם" (מתי כ"ג 15).

"מנהלים עיוורים, כסילים וחנפים" (מתי כ"ג). "אוי לכם בעלי התורה כי הסירותם את מפתח הדעת, אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם" (לוקס י"א 52).

רק במדינת ישראל אנו יכולים לבטא את זהותנו היהודית מבלי להזדקק להלכה ולמסורת רבניים. השפה העברית שבה אנו משתמשים, ושמירת שבת וחגים לפי המקובל במועדי המדינה, ועצם חיינו היומיומיים כאן - למשל בבתי הספר הממלכתיים ובבצא - מאפשרים לנו להזדהות עם עם-ישראל ולבטא את זהותנו כיהודים וכולק בלתי-נפרד מהעם. ולכן, המסקנה שלי היא, שבמיוחד "יהדות משיחית אמריקנית" משרתת את המטרות של אותם יהודים משיחיים שמעדיפים להישאר בארצות הגולה, ומסרבים לעלות לארץ בתיווצים שונים. בגולה הם מפתחים "הלכה משיחית" כדי לשמר ולהנציח את מצב הגולה. ייבוא אמריקני כזה איננו צריכים בארץ-ישראל.

לסיכום, כיהודים ישראלים, התיאולוגיה והלאומיות שלנו מעוגנים בתנ"ך ובברית החדשה בלבד, וכפי שאיננו זקוקים להשתייך למפלגה פוליטית קיצונית כדי להוכיח את נאמנותנו לישראל, כך גם איננו צריכים לאמץ מסורות גלותיות כדי שנגיש וכדי שנאמר שאנו חלק מהעם. שופטי בית-המשפט העליון בישראל כבר הוציאו אותנו להלכה מכלל ישראל - אך ורק בגלל אמונתנו בישוע. לפיכך, שמירת מסורת דרבנן ובניית "הלכה משיחית רבנית" לא הם שעתידנו להשתלב בעם. רק במדינת-ישראל, אחרי אלפיים שנות גלות, יכולים יהודים חסידי ישוע לחיות כיהודים מחוץ לדרכי המימסד הרבני. (בדברים האמורים כאן אני הולך בעקבותיו של חיים יוסף חיימוף (בר-דוד, 1905-1991), שבמשך שש עשר שנים פילס דרך "יהודית עבר תלמידי ישוע בארץ-ישראל).

- ולא יום א' כמו בכנסיות - וזאת לפי העיקרון ש"מותר לעשות טובה בשבת" (מתי י"ב 12), ו"השבת נעשה בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת" (מרקוס ב' 27). ולפיכך, כשישוע האדון אמר: "שמעתם כי נאמר לקדמונים... אבל אני אומר לכם!", הוא גם מעמיד את עצמו כמתקן התורה, וכמי שבניגוד לתורת-משה אסר, למשל, על הגירושין באופן חד-משמעי (מתי ה' 31-32). לנו ברור לגמרי שישוע עצמו הוא זה שנתן את התורה בהר-סיני, והוא זה שגם רשאי להסביר את התורה, לתקנה ולהוסיף עליה.

אנו היהודים חסידי ישוע איננו כפופים לתורה שבעל-פה, ואיננו צריכים לקיים מסורות ומנהגים דרבנן. לדוגמא:

1. איננו מקבלים את ההלכה הרבנית באשר להפרדה בין בשר לחלב; 2. איננו מחויבים לחבוש כיפה; 3. איננו צריכים להדליק נרות שבת וחנוכה; 4. איננו צריכים לחגוג את פורים, בוודאי שלא כקרנבל וליצנות בקהילות.

לעומת זאת, מאחר שגם היום במידה מסוימת הרבנים "יושבים על כסא משה" (מתי כ"ג 1), אין מניעה מבחינתנו לקבל "שירותים כלליים" מאת המימסד הרבני, כגון: 1. מוהלים מקצועיים; 2. חיתון ברבנות - אם בכלל וכאשר הרבנים מוכנים לחתן אותנו; 3. חברה קדישא - אם בכלל וכאשר הרבנים מוכנים לקבור את מתינו.

הבעיה שלנו היום היא עם תפיסת העולם וההגדרה של "יהדות משיחית", שלמעשה יוצרת בלבול ואפילו סתירות פנימיות, ולא רק מבחינה סמנטית, לדוגמא: גם אנשי חב"ד ו"משיחיסטים" אחרים, כמו חסידי נחמן מאומן (ברסלב), מדברים בעצם על "יהדות משיחית".

מהי ההגדרה של "יהדות"? זוהי עובדה שקיימת במציאות חילונית יהודית (ואפילו אורתודוקסיה חילונית), ולכן קיים למעשה הצורך להבחין בין יהדות ויהודיות (Jewry & Judaism).

הבעיה שאני רואה היא ש"יהדות המשיחית" של היום, עם הדגשת-היתר שלה על התורה ומסורת (לרוב מסורת מזרח-אירופית), היא שמעמידה את עצמה במרכז, וזאת על חשבון מלכות-האלוהים ובמקום דברי ישוע. במה שאני רואה היום כ-"יהדות משיחית", עם "הלכה משיחית" מבולבלת, המצב

זהות התיאולוגית והלאומית של יהודים המאמינים בישוע איננה שאלה עיונית. בחיי היום יום אנו נדרשים להתייחס לנושא זה הן מבחינה אישית ומשפחתית, והן במסגרת הקהילות שלנו. נקודת המוצא שלנו בנוגע לזהותנו היהודית מתמקדת בדרך כלל סביב שמירת התורה. אדוננו ישוע כבר אמר ב-דרשת ההר: "אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנביאים - לא באתי להפר כי-אם למלאה. כי אמן אומר אני לכם, עד כי יעברו השמים והארץ, לא תעבור יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל" (מתי ה' 17-18). עקרונות, תורת-משה והחומש עדיין בתוקף עבורנו ואף מחייבים אותנו. מצד שני, איננו "ליגליסטים", ואיננו רואים בתורה "חוקים" שהם סוף-פסוק בעניינים רוחניים. בענייני פרשנות וכיוון רוחני הסמכות העליונה והסופית מבחינתנו הם דברי ישוע המשיח, בן-האלוהים, והדרכת רוח-הקודש.

השאלה המרכזית היא כיצד עלינו לשמור את התורה - האם בדרכי ההלכה הרבנית-אורתודוקסית, או הריפורמית-קונסרבטיבית, או ללכת למעשה בדרך עצמאית ומיוחדת משלנו? בפנינו ניצב האתגר ללכת בדרך חדשה-עתיקה שכבר הלכו בה היהודים חסידי ישוע במאה הראשונה בארץ-ישראל, וכפי שמסופר בברית החדשה. במקביל לכך, עלינו גם להביא בחשבון את ההיסטוריה של אלפיים השנים האחרונות. וכן עלינו להסביר את העובדה שמבחינת כפרת חטא וישועת-נפשות אין כל הבדל בין יהודי ללא-יהודי. ולעומת זאת - להבהיר שקיימת זהות יהודית נבדלת ולגיטימית של מי ששייכים לעם ישראל.

- להלן מספר דוגמאות מעשיות לכך שמבחינתנו אנו שומרים את התורה, ובכך מבטאים זהות יהודית: שומרים ברית מילה (בראשית י"ז 10); 2. שומרי שבת וחגים לפי לוח-השנה המקראי (ויקרא כ"ג); 3. שומרי כשרות לפי העיקרון "לא תבשל גדי בחלב אמו" (שמות כ"ג 19, ל"ד 26); 4. איננו משחיתים פאת זקננו (ויקרא י"ט 27).

כמובן שישנם עוד פנים רבות לעניין זה, אך מה שחשוב לנו הוא המפתח, כיצד להבדיל בין עיקר וטפל. התשובה טמונה בעיקרון ש"הברית החדשה היא המפתח להבנת התנ"ך, והתנ"ך הוא הבסיס להבנת הברית החדשה". כלומר, תלמודו של ישוע הוא המפתח לשמירת התורה, כגון שמירת שבת

(המשך מעמ' קודם)

אומרים בבירור משיחיים, יהודים וגויים כאחד, נסלחים בכפרת המשיח כשהם חוזרים בתשובה. אין הבדל ואסור שיהיה. המפריד שבין היהודים לגויים הוטר במחיר יקר של דם המשיח ואסור לנו לבנות את המפריד מחדש. אבל בכל זאת עלינו לשאול שאלה אחת נוספת: האם אנחנו כיהודים וכישראלים מביאים לידי ביטוי כלשהו את העבר שלנו, את המסורת הלאומית שלנו במסגרת עבודת האלוהים שלנו? בוודאי שכן, משום שאנחנו מה שאנחנו. לכן אנחנו חוגגים עם עם ישראל את ראש השנה ואת חנוכה, לא כחובה דתית לפני אלוהים אלא כחלק מזהותנו הלאומית, ממש כפי שאנחנו חוגגים את יום העצמאות. אינני מצפה ממאמין יפני לחגוג את חנוכה או לשבת לשולחן הסדר בפסח. אנחנו עושים זאת משום שאנחנו יהודים שחיים בישראל ולא כחובה דתית. ומשום כך אל לנו לשפוט את זה שהרי משיח יש לנו חירות. מי שרוצה שיחגוג את חגי

כל הבדל. הברית המאחדת הזו, הברית החדשה שאותה תיאר ירמיה, היא ברית שכרת אלוהים עם ישראל ובחסדו הניח גם לגויים להצטרף. כך הפכו "הרחוקים" - הגויים להיות "קרובים בדם המשיח" וכולם הפכו להיות "בני עיר אחת" (אפס' ב'). הגויים שהצטרפו הורכבו בניגוד לטבע כפי שמתאר שאול השליח באיגרת אל הרומים (י"א 24-11). זו גדולתה של הבשורה, זו גדולתה של היהדות, זו גדולתה של המשיחיות. אילו היינו משתמשים במונחים הנכונים היינו אומרים שהאמונה היהודית והאמונה המשיחית אחד הם. לפיכך יהודי משיחי זה הדבר הטבעי ביותר שקיים ואין לו כל סיבה לחפש את זהותו, זו טבעה היטב באמונתו. באשר לגויים, שיחפשו הם את זהותם הלאומית כמי שהצטרפו לאמונה היהודית.

התורה כרצונו ומי שרוצה שישמור כשרות. אבל אסור לנו לכפות את דעתנו על האחר. און בסיס מכתבי הקודש לומר שעל יהודי משיחי מוטלות חובות שאינן מוטלות על משיחי שאינן יהודי ולכן ראוי שבהנהיג פן נפלה את הלא-יהודי לרעה. אולי נקודה אחת נוספת: רבים טוענים שעלינו לנהוג כיהודים כדי שנוכל להגיע אל העם. רבים אומרים שאם באסיפותינו יהיו מוטיבים שמזכירים את בתי הכנסת ירגישו המבקרים בנוח. אם כן, ההיפך הוא הנכון. לא פעם מאשימים אותנו הארגונים הדתיים שאנחנו מוליכים שולל את קהל השומעים שלנו. אנחנו מנסים להיראות ולהישמע כמו הדתיים ולקרוא לאמונה במשיח. אחים ואחיות, בשורת המשיח טובה ואינה זקוקה ללבוש זה או אחר. מי ששומע את הבשורה צריך להבחין בהבדל ויש להדגיש בפניו את השוני. היהדות האמיתית אינה הטלית והכיפה אלא הברית החדשה בדם המשיח. ברית שמאחדת את כל המאמינים בלי

שאלות ותשובות, הערות ותגובות

שאלות ותשובות

זה גולדברג (שאלה מופנית אל יוסף שולם): אם להיות יהודי זה עניין של היסטוריה, באופן אישי הרקע שלי הוא מקולורו בארה"ב אבל זהות שלי היא בוודאי פה ובוודאי יש רבים כמוני. אז איפה אנחנו עומדים?

יוסף שולם (תשובה): את הצטרפת לעם ישראל כמו אישתי. את גידלת את ילדיך כאן וילדיך שרתו בצבא. את חייה כאן. הרבה יהודים משיחיים אמריקאים שעלו לארץ מאז שאתם הייתם פה, חזרו בחזרה לקולורדו, לארה"ב ולמקומות אחרים. מה שיש לי להגיד לך ולגנשים כמון זה ברוכים הבאים. תודה לאל שבדם ישוע המשיח הצטרפתם לעם ישראל. אתם מאומות העולם שהצטרפתם לעם ישראל יש לכם כבוד כפול, כמו לרות המואביה ולרחב ולנעמן שגילו את אלוהי ישראל ועבדו את אלוהי ישראל. שירבו הרבה כמוכם. כל מי שתורם את חלקו ושם את יהבו בארץ ישראל ובעם ישראל הוא חלק מהעם במאת האחוזים. אסור לומר לגר צדק או לגר תושב על-פי ההלכה שהוא גר בכלל, ובתורה נאמר "תורה אחת תהיה לך, ולגר, ולתושב הגר בקרבך". לכן אסור לעשות הפליה ולא הבדל ובמיוחד שישוע שפך את דמו עבור כל העולם.

צבי סדן (שאלה): מה בנוגע ל"ישראל לפי הבשר", ביטוי שפולוס השתמש בו. אף אחד מהדוברים לא התייחס לנושא זה מפורשות. מה שכן הזכיר זה שמי שלא חי כמו יהודי הוא לא יהודי.

יוסף שולם (תשובה): יש שלושה ממדים להיותנו יהודים. הממד הראשון הוא לפי הבשר. תינוק יהודי שנחטף וגדל אצל בדויים למשל, אינו יודע שהוא יהודי, אך משגילה את זהותו האמיתית חובה עליו לחזור לחיק אומתו. יהודי שאינו יודע שהוא יהודי הוא עדיין נשאר יהודי, זהו יהודי בבשר. הממד השני, יש יהודי שידוע שהוא יהודי ובכל זאת מתכחש ליהדותו. ביועדני אינו רוצה לקיים שום דבר שמזכיר יהדות ובכל זאת הוא יהודי. "ישראל אף על פי שחטא ישראל הוא". הממד השלישי הוא יהודי שידוע שהוא יהודי, קורא בכתובים ומתמלא ברוח הקודש ומאמין שישוע הוא המשיח, והוא מתחייב לעשות את רצון האלוהים על פי דבר אלוהים. בהרצאתי דיברתי על היהודי הזה ולא על היהודי בבשר או על היהודי שנשבע. דיברתי על היהודי שמאמין בישוע המשיח ונטבל במים, נולד מחדש והתחייב לציית לאלוהים. על היהודי הזה להיות על-פי דבר האלוהים כיהודי ולא על פי מסורת הכנסיות השונות.

הערות ותגובות

אפרת גרליך (הערה מופנית אל יוסף שולם): אנחנו יכולים לקיים מצוות לא רק חייבים, זה לא הבסיס שלנו. היהודי שמעון כיפא קיבל חזון ובו ראה חיות טמאות שאלוהים טיהר אותן. יש כאן דוגמא טובה לכך שמצוות התורה אינן מחייבות. ישוע עצמו בחר דווקא ביום השבת לקיים נסים, רפואות ונפלאות. אני מסכימה עם הדובר הראשון (איתן קשטן) שהעיר שכביכול אם נשחק את היהודים הטובים אז יקבלו אותנו. גם אם נתלבש כמו חרדים וננהג כמוהם ונגיד שאנחנו מאמינים בישוע, יגידו לנו שאנחנו נוצרים. אני לא מציעה שנגיד על עצמנו שאנחנו נוצרים, ודאי שלא. אני חושבת שהדגש צריך להיות יותר על אמונה והליכה ברוח הקודש.

יוסף שולם (תגובה): נכון, ישוע עשה נסים בשבת וגירש שדים בשבת. אם תקראו ברמב"ם או בשולחן ערוך או בכל מקום אחר על מה שישוע עשה בשבת, לא תמצאו לגבי דברים אלה שום איסור. ומדוע מתחו על ישוע ביקורת על-כך? כיוון שתמיד היו קיצוניים גם בקרב החרדים וגם בקרב הנוצרים שלא הבינו את הכתובים. ישוע לא עבר שום עברה ועל שום מצווה, ולא לימד אחרים לעבור על התורה וזה בסיס להיותו

משיח. אם ישוע היה עובר על התורה והיה בו חטא הוא לא היה משיח. ובעניין זה שלא יקבלו את יהדותנו גם אם נתלבש כחרדים, זה בכלל לא משנה, וזה גם לא נכון. אני למדתי ארבע שנים בישיבה חרדית והרב ידע שאני מאמין בישוע. גם אצלנו בקהילה ובמדרשה מלמדים רבנים חרדיים לא מאמינים בידיעה ברורה שהם מלמדים יהודים משיחיים ואין שום בעיה. הבעיה נוצרת בשלושה תחומים: אם הם חושבים שאנחנו רמאים ואנחנו מנסים ללכוד יהודים וללמדם נגד התורה אז הם כועסים, זה ברור. אם אנחנו לא שומרים את התורה בכנות הם כועסים. וגם אם אנחנו לא מקבלים אותם כפי שהנצרות דחתה אותם. הם פשוט לא בוטחים בנו. אנחנו לא משדרים זהות וביטחון. **מנחם בן-חיים:** "עצת ה' לעולם תעמוד, מחשבות ליבו לדור ודור" (תהילים לג 11). פסוק חשוב זה יש בו לאזן את הדברים השונים שנאמרו. אלוהים פועל גם מעבר לדור שלנו ואנחנו רק חלק קטן מפעולתו של אלוהים בתוך עם ישראל. כלנו זקוקים לקצת ענווה וצנעה להבין שאנחנו לא יודעים את הכל ובכל זאת אנחנו בתוך הכל. הבה ננסה להבין שכל המחלוקות והגישות השונות הן חלק מעצת ה' בהחזירו את עם ישראל לשרשיו הלאומיים והמשיחיים. אני לא שונא את הכנסיות, אני אוהב את הכנסיות. אני יודע שיש הרבה דברים לא טובים לא טובים בתוכן כמו שיש הרבה דברים לא טובים בבית הכנסת, ואני גם אוהב את בית-הכנסת, כן. אלוהים השתמש בבית הכנסת כדי לשמור על קיומו של עם ישראל והוא עדיין שומר. חילונים רבים רוצים להתבולל ולהיפטר מ"הפייקל" (החבילה) הזה שנקרא "עם סגולה". ישנם גם הרבה נוצרים הנאמנים באמונתם ובכל זאת מחזיקים בתפיסה שתפקידנו כעם סגולה נגמר. עלינו לכבד גם אותם ואת החלק שלהם, אך גם את החלק של העם שלנו ושל החלק הדתי, ולהתווכח. גם ישוע שגילם את אהבת האלוהים השלמה, ביקר את העם שלו כמו גם הנביאים. גם אנו צריכים למצוא את האיזון הזה. אהבה שהיא ללא הגבלה כולל ביקורת, וזה האתגר הקשה ביותר בינינו עם כל הרקע השונה.

מרקוס ברודסקי: כבנו הרוחניים של אברהם הבה נשים לב לשני פסוקים בבראשית כו 4-5 (דברי ה' אל יצחק): "והרביתי את זרעך ככוכבי השמים, ונתתי לזרעך את כל הארצות האלה, והתברכו בזרעך כל גווי הארץ, עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרת, מצוותי, חוקותי ותורותיי". אנו רואים כי אברהם שמר את מצוותיו של האלוהים עוד בטרם נתנה התורה. מה זה אומר לנו?

יורם מזרחי: אנחנו רוצים קודם כל שהעם שלנו יכיר בנו. כדי שיכיר בנו, היהודים המשיחיים, אנחנו צריכים להיות מאוחדים ותמימי דעים בינינו. דבר נוסף בעייתנו הוא זה שיש גופים שונים בארץ שמחייבים לכל מיני גופים בחו"ל לגלל שהם מקבלים מהם תרומות. הם רוצים להיראות טוב ויפה ולאמץ את הדוקטרינה של אותו הגוף בחו"ל ולהביא אותה לארץ. האם אנחנו צריכים להיראות יפה לאלוהים או לאותו גוף שתורם לנו כסף? אני גדלתי בארץ למשפחה מסורתית ורוב החברים שלי בשכונה הם מסורתיים. ברגע שאפסיק להגות את החגים ואגיד שמותר לאכול הכל, הם יגידו לי שאני לא יהודי, זה בטוח. איך אנחנו רוצים שהעם יקבל את יהדותנו אם אנחנו נעזבו את המסורת היהודית? אני יודע שיש קהילות שחוגגות את חג המולד, ואם אתה חוגג את הפסח הם מגיבים: מה, אתה עוד נשאר במסורת? עלינו להיות יותר מאוחדים בגישה שלנו לחגים ולמסורת ישראל.

מיכאל גרינשפן: ישנם סינים שהם למשל בפטיסטים והם נשארו סינים טובים שנאמנים לעמם ולמנהגיהם. מדוע יהודי לא יכול להישאר יהודי טוב הנאמן לארצו ולעמו ובכל זאת להיות בפטיסטי או לותרני או פרסביטריני כי הוא רואה בהם

הבנה טובה של כתבי הקודש?

אבן תומס (שאלה): היהודות בבשר, מה לגביה? ישנה בעיה עם העלייה החדשה ממדינות חבר העמים. ברוסיה רבים מהיהודים שמה גדלו כחילונים לכל דבר בלא שמירת יהדות כלשהי ובכל זאת ראו בהם שם כיהודים לכל דבר ואילו כאן בארץ הם נחשבים כרוסים, בקושי יהודים.

דברי תגובה וסיכום של הדוברים הראשיים

איתן קשטן: זה נכון, אברהם שמר את מצוות אלוהים עוד לפני התורה. זו בכלל לא שאלה, הרי אמרתי כבר קודם שעלינו לשמור את מצוות ה'. אמרתי שזו בדיוק היהדות, לשמור את מצוות ה', וזו זהותנו. כשאנו רוצים לשמור את הזהות של העם שלנו, על מה אנחנו בעצם מדברים? לשמור את הזהות היהודית של החרדים משמרתים בצבא או אולי של החרדים שלא משרתים בצבא? ואולי לשמור את הזהות של 80% מהעם שלנו שהם חילונים, ושאינם מאמינים באלוהים? אם אני יהודי אף אחד אינו יכול לקחת את יהדותי ממני. הגענו לאבסור. מי שאינו מאמין בכלל שיש אלוהים הוא יהודי טוב, ואילו זה שמאמין במשיח של ישראל הפכו אותו ללא-יהודי רק בגלל ששמר כזה או אכל כזה. איזו טעות זו?! איך אנחנו מכניסים את עצמנו לדבר שכזה? אני יהודי כי נולדתי יהודי ויותר מזה, כי אני נחל את ההבטחה של אברהם. זה מה שעושה אותי יהודי. לגבי שמירת מסורת או התורה, כבר דיברנו על זה קודם. יש חירות. אני גם מסכים עם גרשון שעלינו לשמור את התורה כפי שישוע והשליחים לימדו אותנו, והם נתנו לנו מידה של חירות. שאול השליח אמר שאחד מחשיב יום אחד ואחר מחשיב יום אחר. הברית החדשה הוא הספר שנותן לנו כיום את הדרך ובואו ניצמד אליה. מה שאסור נאסור כולנו, ומה שמותר נותר כולנו וכל אחד שיעשה את ההחלטה לעצמו במה שהוא רוצה לאסור על עצמו (היכן שנתנה לנו חירות). דבר אחרון: קלווין, לותר ואחרים, למרות ההסתייגויות כלפיהם שנאמרו קודם ואני מסכים איתן, הם עדיין פרשנים טובים ואל תפסלו אותם במח"י. הם אחינו למשיח ויש מה ללמוד מהם, אם כי לכתביהם אין שום סמכות כי רק לכתבי הקודש יש סמכות עלינו. וגם רש"י ואבן עזרא היו פרשנים יוצאים מהכלל וחכמים מאוד, ולכתביהם גם כן אין שום סמכות וגם מהם אפשר ללמוד. רק תזכרו שאלו שאנו כל כך רוצים להחזיק אותם קרוב אלינו הם לא היו אחינו למשיח. בואו לא נזלזל בכל פרשנות גם אם באה מהכנסייה. יכול להיות שיש לנו מה ללמוד מהם בכל זאת.

גרשון נראלי: מבחינת הנקודה שעלינו לבוא בענווה ובצניעות אני מסכים עם מנחם. ובהקשר הזה אנחנו צריכים לבוא גם בענווה ובצניעות אל הכנסייה בגדול כי מי שעשתה עבורנו את הקונוניציה של הברית החדשה בסופו של דבר זו הכנסייה. ואנחנו נשענים על הברית החדשה כדבר מוגמר. אף אחד מאיתנו לא בא לעשות קונוניציה והקדשה של טקסטים חדשים. מהבחינה הזו אנחנו נותנים קרדיט לכנסייה מבלי לקבל את מסורתיה ואת האנטישמיות שבה.

איתן שישקוף: יש לנו מה ללמוד מאחינו הגויים המאמינים. אין דבר כזה יהודי משיחי שאינו מושפע בצורה זו או אחרת מתנועה משיחית או נוצרית כזו או אחרת, ואין מה להתבייש בזה. זו דווקא תהיה בושה אם אנחנו היהודים המשיחיים לא נדע ללמוד מהאחים הלא יהודיים שלנו.

חנן לוקץ: סיים וסיכם את הדיון בפסוק אחד שהיה על ליבו "שכן במשיח ישוע אין חשיבות, לא למילה ולא לעוולה, אלא לאמונה הפועלת בדרך אהבה" (גלטים ה' 6). תודה לאלוהים על האמונה שהוא נתן לנו, האמונה המושיעה. כל אחד שיחיה על-פי האמונה והמשוכנות שהוא חי בה והכל בדרך של אהבה.

© כל הזכויות שמורות למחברים. אין להעתיק מאמרים אלו או חלקים מהם ללא רשות בכתב ממערכת "זאת הברית."

האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים

ת.ד. 46181, ירושלים 91460 טל': 02-6246140 פקס: 02-6246893

דואר אלקטרוני: mjai@netvision.net.il www.mjai.org